

Tesis

Thesis

(1996, Alejandro Amenábar)

Niet kijken! Dat is de meest banale, meest voor de hand liggende en geslaagde methode om morbide interesse van de doodgewone burger aan te wakkeren. *Tesis* opent met treinreizigers die langs een ongeluk worden geleid, misschien is het geen ongeluk, met nadrukkelijk verzoek niet naar het spoor te kijken. Als dat station eenmaal is gepasseerd, lijkt er geen weg meer terug voor jonge studente Ángela, in praktische voorbereiding op haar proefschrift over geweld in de media en andersom. Professionele interesse en persoonlijke obsessie vloeien gevaarlijk in elkaar over en ze duikt een wereld in waar ze wellicht beter weg uit had kunnen blijven.

Snuff, die bijna mythische en al dan niet daadwerkelijk bestaande georganiseerde martel- en moordopnames, daar draait het om in deze zeventovendige Goya-winnaar. Cineasten moeten het publiek simpelweg geven wat het wil, is het letterlijk uitgesproken moreel discutabele uitgangspunt, maar er zijn vele zijsporen. Paranoia en jaloezie vormen de connectie met liefdesperikelen, als gevolg van een traditionele strijd tussen langzaam groeiende vriendschap en vlotte lichamelijke passie. Sex en geweld blijken psychisch eens te meer menig raakvlak te hebben.

Dit lange speelfilmdebuut van zeer veelzijdig regisseur Amenábar stamt uit een tijd dat reality tv in opkomst was en hedendaagse pulpzenders nog geen dagelijks miljoenenpubliek hadden. Het is fascinerend hoe een 'video nasty' als *Faces of Death* vandaag de dag op prime time uitgezonden zou kunnen worden zonder al te veel protest. De vraag is of het erg is, het antwoord laat *Tesis* aan de geprikkelde kijker over. Van dubbele moraal kan de film in ieder geval niet beticht worden, praktisch alles wordt buiten beeld gehouden. Dit is verre van exploitatie en over de hele linie zelfs droog intellectueel, maar spanning wordt sterk opgebouwd, als in de beste klassieke thrillers. *Tesis* werkt als clichématige film gek genoeg het best en bewijst daarmee de eigen stellingen. Scènes zijn regelmatig voorspelbaar, karakters doen soms irritant domme dingen en het constant weer op het verkeerde been gezet worden is zo oud als de weg naar Madrid. Maar het geheel stijgt boven de som der delen uit door knap metaforische dubbele bodems en de sluimerende achterliggende gedachte dat dit goed mogelijk nou eenmaal is wat wij, als we eerlijk zijn, allemaal primair willen. En *Tesis* is veel toegankelijker dan pure horror, dus komt dat zien!

Menno Peeters, 28 juli 2010

speelduur:
125 min.

cast:
Ana Torrent – Ángela
Fele Martínez – Chema
Eduardo Noriega – Bosco
Xabier Elorriaga – Castro

script:
Alejandro Amenábar

cinematografie:
Hans Burman

muziek:
Alejandro Amenábar
Mariano Marín

